

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 250 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petitvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Našim agrarcem!

Ves liberalni in agrarni svet na Goriškem je bil zbran preteklo nedeljo na raznih krajih, da kličo ogenj in žveplo z neba na zastopnike slovenske ljudske stranke, ker nočejo držati Andreju Velikemu stremenov, po katerih bi se spel na visokega poveljniškega konja ter zavihtel svoji pasji bič po deželi goriški, v prvi vrsti po glavah fistih, ki v katerem koli oziru zavzemajo odlična mesta v deželi, okraju ali občini, pa so si ohranili še kaj gospodarske in duševne samostojnosti.

Osmero deželni poslancev je imelo javne shode, na katerih so dokazovali pravilnost svojega postopanja ter z vračali krivdo, da deželni zbor ne deluje, na ubogo paro klerikalnih poslancev. Proslavljali so svojo in svojega zapovednika modrost, previdnost, rodoljubje in neizmerno ljubezen do — kmeta trpina.

In ta osmorica ni prišla do tega, da bi bila spoznala in javno priznala, da ona je kriva sedanjih nedelavnosti deželnega zbora, ker jej je več na tem, da spravi Andreja Gabrščka na konja, kakor pa da vrši poslanske dolžnosti, katere je sprejela ob volitvi.

Koliko krika in upitja za časa volitev, da agrarci in liberalci nočejo imeti poslancev podrepnikov, odvisnikov, prives itd. itd., ampak razumne, neodvisne kmete in posestnike, ki bodo znali vsakomur v brk povedati resnico in tirjati pravico.

In kaj vidimo zdaj v zbornici? Andrej Veliki v opravi stotnika iz Koepenika kakor petelin na gnoju skače in kikirika, da se mu vse smeje. Okolu njega dva desetnika „in Habachtstellung“, čakajoča povelj, ali vršeca naredbe, izdane na drobno ali na debelo. Ostali kot pridni šolarji z rokami na mizi se zavedajo svojega dostojanstva ter občudujejo skakavost, preširnost in — kričavost svojega načelnika.

Ali je zato poslalo slovensko ljudstvo in slovensko veleposestvo svoje zastopnike v deželni zbor, da bodo delali štafazo Andreju Gabrščku? da bodo dopuščali in podpirali njegove burke in njegove zveze preko slov. katoliške stranke v nečast in škodo slov. narodu?

Kedaj je bilo o tem govora, da le tedaj sme deželni zbor delovati, ako je Gabršček deželni odbornik, Gasser njegov tovariš, Faidutti deželni glavar? In zdaj vidimo kompaktno

zvezo Faidutti-Gasser-Gabršček, katere člani so tudi naši agrarci in veleposestniki, ki nima drugega namena, ko da ustreže pohlepnosti teh gospodov, ki posredno ovira vsako delovanje v zboru, „dokler se pogoji ne izpolnijo“.

Ali ni bilo vedno rečeno, da agrarci niso liberalci? Zdaj pa se ne samo vežejo s slov. liberalci, ampak so se slepo udali in popolnoma podvrgli prvemu liberalcu in očetu slov. liberalizma na Goriškem Andreju Gabrščku.

Pri tem jih nič ne peče vest, da zanemarjajo svojega načelnika dr. Frankota, katerega so po dolgih prošnjah in pogajanjih posadili na načelniški prestol svoje stranke, kateremu pa zdaj privoščijo le mesto desetnika poleg koepeniškega stotnika, kakor neodvisnemu tovarišu dr. Gregorinu.

Ali se ni vedno govorilo na volvnih shodih veleposestnikov, katere so sklicevali Franko in tovariši, da veleposestniki morajo imeti take zastopnike, ki so sposobni tudi za deželne odbornike? Nato so postavili štiri kandidate, ki so bili vsi izvoljeni: dr. Franko, Kovač, Obljubek, Zavnik. Zdaj pa gospodje agrarci in veleposestniki nobenega teh ne smatrajo sposobnim za deželni odbor, ampak z vso odločnostjo in vnemo postavili so se za And. Gab., katerega hočejo v deželni odbor v izogib, — da deželni zbor drugače ne bo deloval.

Tu se vidi, koliko resnosti je bilo ljudem, ki so za časa volitev upili: kmet mora kmeta zastopati, posestnik posestnika. Kmet in posestnik imata zastopnike iz svojih vrst; in kaj delajo ti gospodje? Vnemajo se za trgoveca in obrtnika, pisarja And. Gab. ter so pripravljani na skrajni odpor, ako se jim ne dovoli ta mož za dež. odbornika in gospodarja v deželi.

And. Gabr. je dobro vedel, zakaj je dal upiti: kmet kmeta. Vedel je, da na ta način dobi poslance, med katerimi bo on kraljeval, ker tako glasnega in drznega kluna nima nikdo kakor on; to pa imponira možem, ki niso vajeni šarlatanstvu, kakor On.

Možje, agrarni poslanci, nekoliko poguma, in samozavesti, pa otresite se jarma, ki ste si ga sami naložili. Ali hočete v resnici svetu dati povod misliti, kakor bi si brez Gab. ne mogli pomagati? Z ozirom na svoje volivce ne smete kaj takega storiti. Izvoljeni ste kot možje, ki

ste sposobni izpolniti svoje mesto. To pokažite v dejanju s tem, da se otresete sramotnega Gab-ovegajarma ter postavite iz svoje srede kandidata za deželni odbor.

Ako hoče par liberalcev z Gab... hoditi, prosta jim pot. Vi pa pokažite, da ste prosti možje, tudi po volitvah, tudi v zbornici. Gab-ovega pasjega biča ne bojte se; kajti imamo še drugih bičev, pletenih iz drugih stremenov, ki pokažejo, komur treba, da tudi zabavljanju in zmirjanju mora biti enkrat konec.

Kolikor je dobro mislečih, poslancev in volivcev, se vas oklenejo. Kdor trdi, da je neodvisen, mora biti z vami. **S peklom pa ni zveze krščenemu človeku, ki še veruje v Boga.**

Program agrarne stranke nima v gospodarskem oziru ničesar, kar bi se ne ujemalo z gospodarskim programom slovenske ljudske stranke. Pristaši agrarne stranke zatrjujejo, da spoštujejo brez izjeme Kristusov nauk in njegovo cerkev. Med tema strankama ni torej bistvenega razločka, in ni razloga, zakaj bi se ne zblížali ali celo združili.

To bližanje naj izvršijo najprej poslanci teh dveh strank; ljudstvo bo brez dvojbe z njimi ter bo odobravalo in z veseljem pozdravljalo pomirjenje v deželi. Za pomirjenje so pripravne in poklicane le take stranke, ki ljubijo resnico in mir. Kdor pa živi od laži, obrekovanja in prepira, ni za tak posel, ker pomiriti se je zanj toliko kakor socialno umreti.

Ako se združijo v deželnem zboru v skupno delovanje zastopniki slovenske ljudske in agrarne stranke, tvorili bodo parlamentarno skupino, s katero morajo računati ostale stranke, s katere pomočjo in sodelovanjem je mogoče in zagotovljeno **uspešno delovanje** deželnega zbora, katero želi in prosi vsak dobromisleč rodoljub.

Slovenski agrarci, v vaših rokah je usoda deželnega zbora in dežele. Od vas je odvisno, ali bo Gab. vam zapovedoval, ali vi njemu. Skupaj ne boste orali, ker Njegova Visokost ne pozna in ne priznava sebi enakega. Njemu nasproti smete le služiti ali zapovedovati; »glihe« nima in je ne priznava.

Te besede, izrečene zadnji trenotek pred zaključenjem ali razpustom deželnega zbora, naj si po-

slanci agrarne in neodvisne stranke vzamejo k srcu in dobro premislijo. Od njihove odločitve odvisno je uspešno delovanje v deželnem zboru, odvisna je usoda deželnega zbora in v veliki meri tudi usoda — dežele same.

Dixi et salvavi animam meam.
Rekel sem in rešil svojo dušo.

Kdo je obsojen?

V zadnji številki smo poročali, da je premilostni knez in nadškof ostro obsodil škandal, da se katoliška stranka radi efemernih (kratko trajajočih) koristij veže z liberalci, ter izrazil željo, naj bi obe katoliški stranki v deželi složno postopali in se podpirali.

Kdo je obsojen s temi besedami? Brez vsega dvoma stranka prošta Faiduttija, kakor se je nadškof že prej jasno in odločno izrazil proti raznim esebam. To je tudi naravno, ker italijanska katoliška stranka se je v resnici pismeno zvezala s slovensko stranko, kateri načeljuje oče in general slovenskega liberalizma na Goriškem Andrej Gabršček, katero zvezo priznavajo prošt Faidutti in slov. liberalci. —

Zveza velja za volitve v deželni odbor in sloni na podlagi: do, ut des; ti dam, da mi daš. Faidutti priznava Gab.-ovi stranki pravico do dveh deželni odbornikov, med njima, kakor se po sebi razume, tudi Andrej Gabršček sam, ter jej zagotovi svojo odločilno pomoč pri volitvi iz cele zbornice. Gab.-ova stranka priznava Faiduttiju pravico do deželnega odbornika, ki bi bil Gasser, ter jej zagotovi svojo odločilno pomoč pri volitvi iz pete kurije in kmečkih občin.

Faidutti bi bil rad deželni glavar, kar pa pri sedanjih konstelaciji ni tako lahko. Gabr. zahteva drugega odbornika, kar je mogoče doseči v veleposestvu, ako bo žreb njemu naklonjen. V tem slučaju bi novi odborniki starega glavarja tako dolgo mrcvarili, da bi se naveličal in odstopil. In tedaj bi bila F.-ju pot uglajena do predsedniškega stola.

Ako bi pa žreb pri volitvi iz veleposestva odločil proti slov. liberalcem, proti Gabr., tedaj bi Faid. in Gab. s svojimi pristaši onemogočili zborovanje; prišle bi nove volitve in z njimi popolna zmaga sedanjih zaveznikov, na kar bi prosto med seboj delili predsedniški mesti in deželna odborništa.

Zveza med tema strankama se je pokazala tudi tedaj, ko je šlo za to, kako naj se odseki sestavljajo, in ko se je Gab. izmislil, da se mora pritožiti pri vladi radi postopanja dež. glavarja.

Da je Faid.-va stranka „obsojena“, o tem ni dvoma. Ali naši „prijatelji“ — ne samo zunaj ljudske stranke, ampak tudi v njej — bi radi dokazali, da obsodba velja tudi slov. kat. stranki. To bi imelo nekaj za se, ako bi se slov. kat. str. vezala s katero liberalno.

Z italijansko liberalno stranko se nima za kaj vezati, ker pri volitvi v deželni odbor si druga drugi ne moreta nič pomagati, ali pa si nista potrebni. V mestih in trgih imajo ital. liberalci absolutno večino, v veleposestvu

razmere. Tožbe so merile zlasti na nekatere oskrbnike. Slišali smo prežalostne reči, ki smo si jih zabilježili, da jih sporočimo na pristojno mesto. Bil je en glas, ki so ga ponavljali tisočkrat: Rešnje in sicer kmalu!

Za tem je nastopil g. vodja Premrou, ki je govoril o zadružništvu z oziranjem na kolonstvo. Povedal je, kako si pomagajo koloni v Italiji, kakor tje sam videl nedavno. Katoliška stranka združuje kolone v zadruga. Zadruga sprejema v najem obširna posestva. Zadruga skrbi, da se delo in dobiček pravično razdeli. Govornik opominja [vse navzoče kmete in kolvne, naj se tesno oklenejo posojilnic in zadrug, ki smo jih ustanovili v Brdih. Koristi se bodo pokazale še-le za nekaj let!

Dr. A. Pavlica prebere resolucije, ki se sprejmejo soglasno in z velikim navdušenjem. Te resolucije (ki jih objavimo v prihodnji številki) se odpošljejo ministerskemu predsedniku, državnemu in deželni zboru. Govornik zagotovi zbrano množico, da si bo naša stranka resno prizadevala pomagati ubogim kolonom, ki krivico trpe. Vsega ne bomo mogli na en dan doseči. Vsaka dobra stvar zahteva vztrajnega boja, a pravica bo zmagala. Govornik sklene nad dve in pol ure trajajoče zborovanje z besedami: Vse v boljše bodočnost slovenskega kolonskega ljudstva pod slavno vladu Nj. Vel. cesarja Franca Jožefa I. (Na stotine zbrani možje so pri teh besedah dvignili klobuke in navdušeno zaklicali: Živio, živio živio!

Naj omenimo, da so bili na zborovanju možje vseh strank. Zastopani so bili tudi nekateri slovenski veleposestniki. Tudi ti so nam na koncu priznavali, da se gode nekaterim kolonom res krivice. Kljub ogromni množici, ki se je bila zbrala, je bil red ves čas zanimivega zborovanja izboren. Bog blagoslovi začetno delo!

Liberalni shod v Sovodnjah.

Za minolo nedeljo je Andrej Veliki pognal svoje ponižne agrarne liberalce na shode med ljudstvo, da bodo istemu čitali in pravili, kar on v svoji „Soči“ „nadruga“. Tako je poslal tudi poslanca in veleposestnika Saunika, med ljudstvo, da prečita poslušalcem na shodih to, kar je Andrej Veliki že poprej cenzuriral. In prišel je Saunik na shod v Sovodnje. Ker pa je „švoh“ v govoru, je čital. Da bo bolj zavarovan za slučaj nevihte na shodu, je vzel seboj Ivana Mermolja, ki hodi za druge po kostanj v žrjavico. — Saunig, ki ni imel nikake zasluge za poslanstvo, vleče vsaki dan po 16 K, Mermolja, kateremu se imajo skoro vsi agrarni poslanci zahvaliti, da so prišli v dež. zbor, ima pa — fige.

V prostorih liberalnega Kodermaca se je zbralo v nedeljo po maži 50 oseb, nekaj naših pristašev, okoli 20 „mulotov“ in drugih sovodenjskih nevolilcev, ki ploskajo vsem oslarijam, četudi nič ne razumejo, in kakih 15 volilcev-liberalcev, ki stojijo na čelu občini. Na predsedniški stol so postavili liberalnega Žefeta, ki je v svojem „imenitnem“ govoru, ki je obsegal 5 in pol besedi ves se tresoč po životu, rekel, naj govori Saunik.

Saunik stopi za mizo ter jame čitati, kar so mu drugi napisali in sicer o dr. Gregorčiču in njegovem nastopu v deželni zboru, o abstinenci, ki žre, o zvezi dr. Gregorčiča s Pajerjem, o deželni norišnici in same take kvante, katere se v vsaki številki „Soče“ prežvekujejo. Ko je končal, mu je plosknil samo znani muzikant Ante in neko človeče, ki pravi, da ima ženo iz Sovodenj in a tem misli, da je domačin. Vtisa ni napravil Saunik na navzoče nobenega.

Saunik pa je čital vsakovrstne šušmarije, kar je navzočega našega somišljenika Lukežiča prisililo, da je Saunika vprašal, ali bi obstruirali liberalci, ko bi

bili v manjšini. Stresel se je in ni vedel odgovora. Sedaj pa je naš somišljenik začel obsipati Saunika z raznimi vprašanji, s katerimi je bil v največji zadregi. Rekel je: Ali niste žugali vi z obstrukcijo? Ali smete vi obstruirati, naši ne? Zakaj ste čital neresnico, da je hotel dr. Gregorčič spraviti v nevarnost oba slov. odbornika? Zakaj se sedaj tako zaganjate v ital. liberalce? Ali nista pomagala „Soča“ in Gab. spraviti iste v deželni zbor? — Ali niso goriški liberalci rotili napredno meščanstvo, da naj gre volit Pajerjeve pristaše v deželni zbor, da porazijo Faiduttija. In sedaj, ko so z Vašo pomočjo prišli v dež. zbor; rujete proti njim in ste se zvezali s tistim, o katerem je „Soča“ pisala, da nameri proti njemu veliko kanonado, ako se ne ugame s političnega življenja. Zakaj je „Soča“ poprej vedno pisala, da bo prof. Berbuč sfdel z deželnega zbora, in zakaj sedaj molči kot grob? itd. — Saunig je bil ves zelen. Nekaj je jecljal, pa je kmalu obmolnil. Mu je zmanjkalo. Pomagat mu je moral Mermolja. Mermolja pravi, da Gabršček nima pravice pisati, da so zmagali pri volitvah naprednjaki; da Gabršček dela vse to na svojo roko in da on za svojo osebo je proti Gabrščeku in da želi, da bi se zgubil s površja. Tajil je, da bi bil Gab. načelnik „Slov. kluba“, šele pozneje je priznal, da je v klubu drugi predsednik in rekel, da je drzen in kričač. Naš somišljenik mu je krepko odgovarjal ter rekel, da Gabršček ima vse agrarce v žepu in da se morajo pokoriti vsi njemu. Mermolja je rekel, da tudi on ni zadovoljen s postopanjem agrarnih poslancev in bi si želel marsikako spremembo, zlasti kar se tiče absolutizma Gabrščekovega. Govoril je o dr. Gregorčiču še to in ono in rekel, da je škof tudi slov. „klerikalce“ obsodil zaradi tega, ker so „zvezani“ s Pajerjem.

Naš pristaš je zvezi ugovarjal ter rekel, da laški liberalci ne privatno ne javno ne tako sramotijo našo vero, sv. zakramente, cerkev, škofa itd. kakor to delajo liberalci. Čel čas debate je vladal po dvorani splošen šunder. Liberalni marijoneti so izvrstno rešili svojo nalogo s kričanjem in mahanjem z rokami. Konečno je rekel Mermolja, da agrarci imajo na razpolago sredstva, nimajo tiskarne, nimajo denarja in so ubogi itd. Tu pa je naš somišljenik pokazal na navzočega Saunika ter rekel Mermolju: „O, saj sam Saunik ima toliko, kot 50 kmetov skupaj, a ne da nič izpod palca“. Postajal je vedno večji šunder in vpitje. Liberalci so bili zeleni od jeze. Muzikant Ante je rekel: „Naša stranka je poštena, še celo duhovniki so z nami! Kateri? Sedaj pa je skočil na oder nek „škrice“ z naočniki ter razžalil našega somišljenika, za kar se bo razgovarjal pred kazenskim sodnikom. Doma v Trstu je imel ostati, ne pa se vtikati v stvari, katere ga nič ne brigajo. Pravijo da je uradnik, drugi pa nekaj drugega.

Na koncu je rekel Mermolja, da Gabršček komandira le liberalnim poslancem, ki sta oba Štrekija; Gregorin in Kovač da sta divjaka; Franko, Križnič, Saunig in Obljubek da pa so agrarci, — a vse skupaj — je dostavil naš pristaš — ima v šahu Gabršček.

Tako je končal ta Saunikov „shod“. Prvikrat ko je „nastopil“, je imel smolo. Da ni imel seboj Mermolja, bi se zgubil v zmedu, v kateri se je nahajal.

Liberalni muzikant Ante pa je tako muziciral in se napanjal ter tolkel šest-osminski takt, da je zelen jeze vskipel in kot opica skakal, se penil, divjal, mahal — bil je za v Št. Peter. Živio „napredna“ olika!

Liberalni shod v Št. Andrežu.

(Dopis.)

Naši liberalci so sklicali javni shod v nedeljo 11. t. m. Razširjali so vabila, pisali po durih ter vabili na vse mogoče načine na shod. Naša učiteljska inteli-

genca je upala s pomočjo tega shoda priti do večje moči; a zaman. Ob 3^{3/4} je otvoril shod sam g. posl. Savnik. Za predsednika je predlagal g. Alojzija Brajnika, ki je planil na oder ter peneč se in jecljajoč ondi mahal na vse strani, da smo se mu morali smejeti. Ko je videl, da se svojim govoru le blamira, je še le dovolil besedo posl. Savniku. Upali smo, da nam bo g. poslanec sporočil, kako so se prodajale tiste znane kraške trte; a g. posl. nam je bral počasi vse to, kar se bere v „Soči“. Po polurnem čitanju je končal ter še napadel naše poslance, zakaj se niso hoteli združiti s „Slovenskim klubom“. (Klici: Storili so prav!) Nato pravi poslanec, da bi se bili lahko združili; saj agrarci niso proti veri. Lahko bi bili skupno delali za blagor dežele, a naši posl. da niso hoteli. (Dokler imajo agrarci med seboj oba Štrekija in Gabrščeka, ni misliti na složno delo.) Neki volivec je prašal g. poslance, naj rajši pove, kako so se na Krasu delile državne in deželne trte. Valed tega vprašanja je postal g. poslanec tako zmeden, da ni vedel več naprej. S pomočjo drugih je izpregovoril še nekaj besedi in končal.

Nato je I. Mermolja iz Vrtojbe govoril svoj običajni govor o skupnem delu. Po krepkih medklicih od strani volilcev je začel govoriti, da je knezonadškof obsodil katoliške poslance; poslancev „Slov. kluba“ pa ne! (Klici: To je vaše slepilo!) Knezonadškofa ni treba še obsojati liberalcev, ker jih je obsodil že davno in jih mora obsoditi vsak katoličan. Knezonadškof je ravno radi tega izrekel obžalovanje kat. poslancev, ker se družijo s takimi ljudmi, kakor je Gabršček. To povemo gosp. Mermolju, če še neve.

Ko se je naspoled Peter Badal s svojo „nezaupnico“ temeljito osmešil, je Lojze Brajnik dal na glasovanje, kdo je proti poslancem. Seveda so dvignili vsi roke. Liberalci proti našim poslancem, naši volivci proti liberalnim poslancem. Pri drugem glasovanju „proti klerikalcem“ se je dvignilo 1/3 rok. Tako je bilo tega zabavnega shoda konec.

Novice.

Deželni zbor ima svojo sejo danes popoldne ob 5h. Na dnevnem redu je skupno 133 točk. Ta seja bo odločilna o usodi našega dež. zbora.

Poročil se je v ponedeljek g. Maksimilijan Posega, pristav južne železnice v Beljaku, z gospodično Marijo Brumat v Gorici. Ojilo sreče!

Zakaj molči Gabrščekova „Soča“ o velikanskem javnem škandalu, o ponarejenem volilnem zapisniku pri volitvi kmečkih občin za goriško okolico, vpraša zadnja „Gorica“. Tudi meni se zdi to čudno; kajti „Soča“ mora gotovo kaj o tem vedeti. Vže dne 24. marca t. l. je napisala o tej zadevi vest jako čudne vsebine, ki se glasi:

„Berbuč je še vedno deželni odbornik! — Volilne spise dobi pred otvoritvijo deželnega zbora — deželni odbor. Profesor Berbuč upa, da dobi tako v pest tudi vse spise svoje volitve. — Kaj vse bi se lahko zgodilo?!

Protestujemo proti takemu apetitu prof. Berbuča! Res je, da deželni odbor dobi v roke vse volilne spise, — toda ne stari odbor, marveč — novi.“

Vrhu tega, da „Soča“ z navedenimi besedami sumiči prof. B. na nečaven način, izraža zahtevo, naj se volilni spisi ne izročijo staremu deželni odboru, marveč novemu, v katerem bi sedela Gabršček in Gasser. Proti takemu apetitu svojega lastnika „Soča“ ne protestuje. „Soča“ je morala tedaj poznati zapisnikovo vsebino že 24. marca, predno je prišel v roke deželni odboru. Kod je hodilo „Sočino“ uredništvo, da je prišlo zgodaž do prepovedanega spoz-

nanja? Kakšne zveze morajo biti med Gab. in državno hišo na Travniku? —

Veliko večerjo v proslavo zveze med ital. klerikalci in slov. liberalci je napravil pred nekaterimi dnevi bodoči deželni odbornik Gasser. Večerje sta se udeležila ter napivala [si tudi proš Faidutti in Andrej Gabršček. — Dobro teknilo!!

Iz sodne službe. Predsednik dež. sodišča v Trstu, Karol pl. Defacis, je imenovan za predsednika višjega dež. sodišča v Trstu.

— Nove dopisnice so izšle. Vtisnjena je na njih jubilejska 5 vinarska znamka.

Slovesno vmeščenje župana. — Jutri, t. j. v sredo bo slovesno vmeščen novi goriški župan Jarij Bombič.

Veselico priredi „Kat. slov. izobraževalno društvo“ v Podbrdu v proslavo jubileja Nj. Veličanstva Fr. Jožefa I. dne 25. oktobra t. l. Začetek ob 4. uri pop. v društvenem prostoru. Vstopnina: Sedež 1 K; stojišča 60 vin. Čisti dobiček je namenjen za nabavo nove zastave „Kat. slov. izobraževalnega društva“, radi česar se preplačila najhvaležneje sprejemajo. Vspored veselice je sledeč: 1. Ivo Miletič: „Tamburaška koračnica“, ujarja tamburaški zbor. 2. Slavnostni govor. 3. Ivo Laharnar: „Mladosti ni“, petje, mešan zbor. 4. Igra: „Eno uro doktor“. 5. M. Stahuljak: „Stranam“, tamburaški zbor. 6. H. Volarič: „Smo vesela družba“ petje, mešan zbor. 7. Deklamacija: „Rad bi bil župan“. 8. Fr. Kimovec: „Venček narodnih pesmi“, petje, mešan zbor. 9. Milutin pl. Farkaš: „Upomene z Beča“, valček, tamburaški zbor. 10. M. Vilhar: „Večerna“, petje, mešan zbor. 11. Šaljivo srečkanje. 12. Prosta zabava. Pri vspredu in prosti zabavi sodeluje tamburaški zbor društva „Soče“ od Sr. Lucije. Kobilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— Vipavsko vino na Dunaju. — Dunajska vinska veletrgovina Weber namerava letos na Vipavskem nakupiti 10000 hl. vina. Naš vipavec je na Dunaju že zelo priljubljen.

— Pouk na slovenski šoli v Kriminu se je pričel pret. teden. Oirok je blizu 40.

— Tatovi v Solkanu. Minuli teden so vlomili neznan tatje v Venutijsko prodajalno v Solkanu in odnesli 1800 kron gotovine in za 200 K vrednosti.

— Kolesarjem. V goriški okolici je jako mnogo kolesarjev. Kolo je zelo praktična stvar, zato se ga naši okoličani tako poslužujejo. Vendar pa bi priporočali vsem kolesarjem nekoliko več previdnosti. Vedno se bere o kaki nesreči, ki jo mnogo povzroči neprevidnost kolesarjeva. V nedeljo popoldne so trije kolesarji vozili pri Št. Mavru navzdol po strmem klancu, na katerem je bilo mnogo izletnikov. Zadnji med njimi je bil celo tako predrzen, da je vozil brez zavore. To je že prava norost. Izletniki so kar obstajali strahu, kaj se utegne zgoditi. Prva dva sta srečno vozila naprej, zadnjemu pa je kolo ušlo tik pred veliko gručo goriških izletnikov, med katerimi je bilo mnogo dam. Pričakovati je bilo nesreče. V zadnjem hipu uide kolo na dvorišče, kjer se zadene ob neki kamen. Kolesar je treščil po tleh. K sreči, da ni priletel z glavo ob klop ali pa ob drevo, ki tam raste. Ljudstvo je glasno dajalo duška nevolji nad norim ravnanjem tistega kolesarja. Zato prosimo kolesarje: Bodite previdni!

— Nesreča. V goriško bolnišnico so pripeljali 29 letnega Ivana Vodopivca iz Prvačine. V nedeljo se je vračal domov od službe božje v Prvačini. Za njim pridirja neki kolesar, ki ga podere. Pri padcu se je Vodopivec tako poškodoval, da so ga morali peljati v bolnišnico.

— Zvišanje tarif na južni železnici je železniško ministerstvo odobrilo. Zvišanje se uvede s prihodnjim letom. Južna železnica bo imela od zvišanja približno 5 milijov več dohodkov.

odločuje žreb, v peti kuriji in kmečkih občinah, kakor tudi v celi zbornici imata večino Faid.-Gab. Tedaj nimajo slov. klerikalci za kaj se pogajati z lib. Ital.

Pa obstrukcija? Slov. ljud. stranka obstrukcija, da zapreči, v kolikor in dokler ji je mogoče, da bi And. Gab., vodja goriškega liberalizma, stopil v deželni odbor. Ljudski stranki se zdi to potrebno in koristno za deželo.

Ako italijanski liberalci ob istim času s svojega stališča obstrukirajo, je to naravno; vsaj tudi Gab. in Faid. sta žugala z obstrukcijo, ker to je danes parlamentarno sredstvo, s katerim se manjšina bori zoper nasilstvo večine. — Nasilstvo proti slov. ljud. stranki obstoji v tem, da jo hočeta Faid.-Gab. popolnoma izključiti iz deželne odbora.

Kar laže „Soča“ že sedem let o zvezi dr. Gregorčiča z dr. Pajerjem, oziroma slov. ljud. z ital. lib. klubom, ne more overči dejstev, ki take zveze ne poznajo.

Načelnik kluba slov. ljud. stranke je poslal „Slovenca“ brzojav, v katerem protestuje proti trditvi članka „Goriška politika“, da bi dr. Gregorčič ali njegov klub imel zvezo z dr. Pajerjem ali laškimi liberalci, ker take zveze ni in je ni bilo.

Kar se tiče skupnega postopanja katoliških strank v deželi, moramo priznati, da na slovenski strani se je pravilno postopalo. V dosednjem soglasju z ital. stranko, so se vršili krajši ali daljši razgovori že z davna. Slednjič, da bi se dal tem prizadevanju tudi viđen izraz, je sledila pismena ponudba od strani slov. ljudske stranke, ki pa ni dobila zaželjenega odziva.

Slov. ljud. stranka je bila stopila v dogovore tudi s poslanci slov. agrarne in neodvisne stranke (6 mož, katerim načeljuje dr. Franko) — izrecno poudarjajoč da ne išče stika z Gab. in liberalno stanjo. A dobila je odgovor, da z ozirom na sedanjí kritični položaj in na svojo parlamentarno zvezo z laškimi ljudskim klubom smatra predložene pogoje (tudi ločitev od Gab.) za nesprejemljive.

Z liberalci ljud. stranka ni iskala zveze in tudi ni dobila nikake ponudbe od te strani.

Liberalna — blaznost.

V zadnji „Gorici“ smo oznečili, kako se Gabršček-ovo glasilo trudi grajati deželne glavarja in podglavarja radi njunega delovanja na gospodarskem polju v deželi. Dokazali smo, da jima služi v največjo pohvali ono, kar hoče „Soča“ svetu pokazati kot sad slabega gospodarstva.

Širokoustno bobna „Soča“ še dalje v svet, kako slabo je dosedanji deželni odbor gospodaril, ter napravil vse dose-daj mnogo dolgov, a bo moral narediti v najbližji prihodnosti še 3½ milijone kron novega dolga. In kako dokazuje „Soča“ to? Med drugim pravi, da bo treba graditi deželni dvorec, čegar stroški so proračunjeni na 660.000 K, ki bo pa v resnici stal gotovo 800.000 K, ako ne več.

Ali ni to najgrša zaščitnica „Sočinemu“ lastniku, ki je sedaj mogočen poslanec in razpolaga čez večino v zbornici? Za deželni dvorec je treba najprej načrtov, katere mora zbornica odobriti, česar pa do sedaj ni še storila. Dokler se to ne zgodi, ni govora o gradnji dež. dvorca. Ko pride to vprašanje na vrsto, naj vstane lastnik „Soče“ ter naj mogočno zakliče: „Mi tega ne odobrimo“ — in konec bode deželnemu dvorcu. Saj novi zbor ni vendar vezan na tozadevni sklep prejšnjega.

In čujte, proračunjeni znesek 660.000 K se mora vsekako prekoračiti najmanj za 140.000 K! Kakšna pa je ta večina Gabršček-Faidutti, in kakšen vpliv ima, če si ne upa niti tega zaprečiti? Ali ni to škandalozna zafrakcija te večine?

„Soča“ všteta tudi vojaško bolnico, ki bo stala 340.000, med bodoče deželne dolge. No, kdor ni zaslepljen po strasti, razsodi takoj, da je to le strankarski humbug. Vojaška bolnica bode investicija, ki je za deželo zelo ugodna. Preskrbljeno je, da se glavica in obresti, te investicije v teku 25 let z najemnino vrnejo. Tu ni govora o dolgu. So-li zneski, ki so se izdali za „Trg-obrtni dom“, za „Jelena“, za „Sülbahn“, le dolg, ali so investicije?

Dalje natvezuje „Soča“ svojim kalinom, da bo de l. 1908 primankljeja okroglo 200.000 K, kar pomnoži deželni dolg; ne pomisli pa, da uničuje s tem pri razsodnih ljudeh ves ugled in upliv svojega lastnika-poslanca. Ali nima ta toliko poguma, da bi rekel: „Vse podpore za vodovode, vodnjake, ceste, brezobrestna posojila, za uravnavo Soče, hudournikov, itd. naj izostanejo“, in ta deficit izgine takoj s površja.

Take, kakor te, so tudi druge točke, katere navaja konfuzni list kot strašilo prihodnjega deželnega dolga, namesto da bi dal malo korajže svojemu gospodarju na pot v zbornico. S tem bi rešil deželo dolgov in pridobil Gabrščeku in njegovi večini slavo in hvaležnost naroda.

Kaj pa [z brezobrestnimi posojili? Grozno, strašno je to! Prof. Berbač naj se pogrezne v zemljo in naj ne stopi nikdar več pred slovensko ljudstvo! In zakaj vse to? Zato, ker vlada rešuje prošnje za brezobrestna posojila, preiskuje njihovo vsebino, določuje, koma in koliko je dati posojila, in priskrbuje vknjižbo in izplačilo. Dežela nima pri tem drugega posla, nego da nakaže svoj delež prisilcem, ko je vlada svoje delo dovršila.

Ker pa Alojzij Štrekelj, ki ima tolik upliv pri vladi, se ne pobriga, da bi ista hitreje rešila prošnje za brezobrestna posojila, naj se prof. B. pogrezne v zemljo. Ali je to doslednost?

Ali ne spada tak pisac v blaznico? Trditve, da je podpora za brezobrestna posojila za l. 1907 vže zastarela in je dež. odbor ne sme več porabiti brez dovoljenja dež. zbora, je navadna hudo-bija, ki se čisto druží z norostjo. — Podpore za brezobrestna posojila so sprejete med redne stroške in kot take se izplačajo brez novega dovoljenja dež. zbora.

Konečno naj še omenimo, da hoče Gabrščekov list zidati norišnico za 400.000 K. Dandanes, pri tej draginji sveta, materijala in delavcev, hočejo liberalci graditi poslopje za 350 do 450 umobolnih za znesek 400.000 K ter priskrbeti še vso opravo za to?!

Ali je treba tako pisavo razumnemu čitatelju označiti? Ni to samo na sebi jasen dokaz, da so to le izbruhi umobolnega človeka?

Javen shod slovenskih kmetov-kolonov v Vipolžah.

Več stotin kmetov-kolonov se je zbralo v nedeljo v Vipolžah. Shod se je radi tega moral vršiti pod milim nebom. Govorila sta dr. A. Pavlica in vodja Premrou. Poslanec Fon, ki je bil tudi namenjen, je bil zadržan. Obljubil je, da bo v kratkem sklical v Brdih shod, kjer bo poročal o korakih visoke vlade glede kolonstva.

Dr. Pavlica je razvijal te-le misli: Na prizadevanje naših gg. poslancev je poslala vlada meseca aprila t. l. dvornega svetnika dr. Schullern-a v Furlanijo in v Brda, da bi se z lastnimi očmi prepričal o kolonskih razmerah. Dr. Schullern je

našel žalostne razmere v Brdih in je o njih poročal poljedelskemu ministru Ebenhoch-u. Nato je poljedelski minister Ebenhoch izrekel dne 15. junija t. l. v zbornici te-le besede: „Rešite v kolonskega vprašanja bi bila v korist posestnikom in kolonom“.

Na tem stališču stojimo tudi mi. Mi nočemo delati nobene krivice posestnikom. Hvala Bogu, da je še mnogo takih posestnikov, zlasti slovenskih, ki postopajo pravično. Pri takih posestnikih koloni napredujejo, ker si kupujejo polagoma posestva, živino itd. Mi se bojujemo le proti krivicam. Koristiti hočemo v prvi vrsti ubogim in zatiranim kolonom, katerih jed je krompirček zjutraj, krompirček opoldne in krompirček zvečer.

Dne 23. junija t. l. je govoril dr. Schullern v kmetijskem odseku državnega zbora za proučevanje kolonskega vprašanja približno tako-le: 1. Na Goriškem je res potrebna glede kolonstva reforma in pomoč. 2. Sedanje kolonstvo ovira razvoj kmetijstva. Celo filoksero so mu v nekaterih krajih imenovali ljudje veliko dobroto, ker da je prisilila gospodo, da je prodala zemljišča kolonom. 3. Kjer so kontrakti kruti in krivični, je navadno tudi obdelovanje zemlje slabo.

V tej seji je nemški krščansko-socialni poslanec Schöphér predlagal: 1. Kontrakte naj državna oblast pregleda. 2. Država naj pomaga kolonom pri nakupovanju zemljišč z brezobrestnimi posojili, ki naj jih koloni polagoma amortizujejo.

Nemški nacionalec Waldner je o tej priliki rekel, da so bile v Irlandiji svoj čas enake razmere. Zdaj so odpravljene, kar je na razvoj kmetijstva dobro vplivalo!

Dvorni svetnik dr. Schullern je ob koncu izjavil, da svoje sodbe o rešitvi tega vprašanja ne more še izreči, ker hoče še proučevati.

Dne 4. avgusta t. l. je vladni časopis „Wiener Zeitung“ objavil načrte, ki jih misli vlada izvršiti na Goriškem. Mej temi načrti se nahaja tudi točka o kolonih. Vlada obljublja ubogim kolonom podporo pri nakupovanju zemljišč.

Tako stoje stvari pri c. kr. vladi. Mi hočemo danes to prašanje trezno presoditi in poslati visoki vladi, državnemu in deželnemu zboru resolucije, o katerih se zedinimo. Moje misli glede kolonskega vprašanja so:

1. Kolonski kontrakti naj bi bili pod državnim nadzorstvom. Že to samo bi pomirjevalno vplivalo na razburjeno kolonsko ljudstvo. V tem slučaju bi koloni vedeli, da je neka oblast, ki jih varuje. Kakor pregleduje in nadzoruje država kleti in prodajanje vina, tako naj bi nadzorovala tudi kolonske kontrakte. Kakor ni pregledovanje kleti posestnikom nobena škoda in krivica, prav tako bi tudi nadzorovanje kontraktov ne bila njim nobena krivica.

Na ta način bi se zabranila marsikatera govornica in marsikatera zloraba gospodov oskrbnikov, ki je posestnikom samim neljuba. Državna oblast mora čuvati, da se nikjer ne kršijo pravice. Zato mora nadzorovati kapital, obrestovanje, pogodbe itd. Kdor je v stiski, je prisiljen sklepati tudi take kontrakte, ki so očividno krivični. To mora država zabranjevati. Kolonski kontrakti v Brdih so v prav mnogih slučajih krivični in bi bila sveta dolžnost krivico odpraviti. Državna oblast naj bi nadzorovala tudi stanovanja, v katerih stanujejo koloni.

2. V korist posestnikom in kolonom bi bilo, ko bi se kontrakti delali za več let, recimo 5 ali 10 let. V tem slučaju bi kmetje z veseljem obdelovali zemljo, ker bi vedeli, da bodo uživali sadove svoje pridnosti. To edino je tudi pravično, kajti delo, ki je opravljeno kmet letos, rodi sadove še-le za nekaj let. Do teh sadov pa kmet ne more priti, ako mu dajo slovo že po enem letu.

3. Država naj bi zlasti nadzorovala način, kako se daja kolonom slovo. Napoved slovesa naj bi se vselej naznanila

v to postavljeni državni oblasti. Slovo naj bi dobilo veljavo še-le takrat, ko bi je postavljena oblast odobrila. [S tem bi se zabranjevale vnebovpijoče krivice, ki se gode kolonom. Škode bi ne imeli posestniki od tega prav nobene.

4. Država in dežela naj bi podpirala kolone z brezobrestnimi posojili za nakup zemljišč. Ta posojila naj bi kmetje polagoma vračali. Postava naj bi določila, da na taka zemljišča ni dovoljena nobena vknjižba.

5. Država in dežela naj bi pomagala ob času uim in vremenskih nezgod ne samo posestnikom, ampak tudi kolonom. Od česa naj živijo ubogi koloni v zapadnih Brdih, ki jim je toča že pet let zaporedoma vzela vse pridelke?

6. Koloni naj bi bili vsi zavarovani za onemoglost in starost, kakor obrtni delavci. Po vladnem programu bodo zavarovani za onemoglost in starost le obrtni delavci, ki nimajo 2400 K letne plače in ki stalno delajo (več ko tri dni v tednu). Poljedelski in gozdni delavci, ki ne spadajo pod poselski red, bi ne bili zavarovani. Posli bi bili sicer zavarovani, toda za bolezen le deloma. Izključeni bi bili mali posestniki in mali obrtniki. Tudi koloni bi po vladnem načrtu ne bili zavarovani. To bi gotovo ne bilo pravično, ker koloni so najrevnejši delavci. Koloni se od te dobrote ne smejo izključiti, čeprav bi se izključili mali posestniki! Penzije za starost, ki jih bodo uživali oni po 65. letu, ki bodo plačevali zavarovalnino vsaj 1200 tednov in penzije za onemoglost, ki jih bodo vživali onemogli, ki so plačevali zavarovalnino vsaj 200 tednov bodo: Za 1. razred 120 K na leto, za 2. razred 150 K, za 3. razred 180 K, za 4. razred 210 K, za 5. razred 240 K in za 6. razred 270 K na leto. Za vsako penzijo bo država plačevala 90 K na leto. Kolonskim družinam bi bilo s tem zelo pomagano.

7. Velika nesreča za uboge kolone je špekulacija z zemljišči. Kapitalisti kupavajo obširna zemljišča, na katerih živijo ubogi koloni, jih potem razkoscavajo in drago prodajajo. Navadno kupijo drugi. Kolon je prisiljen zapustiti grado, ki jo je njegova družina obdelovala že leta in leta ali pa drago plačati kapitalistu. Taki žalostni slučajji so se v zadnjem času pogostoma dogajali. Zato pa je nujno potrebno, da se špekulacija z zemljišči postavno omeji.

8. Velika dobrota in stalna pomoč za kmeta — kolona je zadružništvo. Posojilnice, ki smo jih zasnovali v Brdih bodo odločilnega pomena za rešitev kolonskega vprašanja. Posojilnica lahko prekrži račune kapitalista, ker sama lahko kupi obširna posestva, ki jih potem razdeli mej kolone. Posojilnice rešujejo kmete iz oderuških rok. Velikega pomena za kmeta je zadružništvo. Dalje tudi z ozirom na nakupovanje kmetijskih potrebščin in razprodajanje kmetijskih pridelkov. Za povzdigo gmotnega stanja našega kolonstva so tudi zavarovalnice za govejo živino. Kaj bi ne bilo nobene vasi v Brdih, kjer bi ne bilo podružnice deželne zavarovalnice za govejo živino.

9. Država in dežela naj bi dala briškemu ljudstvu zasluzka s tem, da bi se zgraile v Brdih prepotrebne ceste in dolgo že pričakovana briska železnica.

10. Podpiralo naj bi se kmetijstvo, zlasti trtojestvo s tem, da bi se revnemu ljudstvu brezplačno delile trte za nove nasade, ker se trtna uš že oglašá. Brda so najboljši najpripravnejši svet za sadje. Zato naj bi se sadjerejstvo krepko podpiralo.

Govornik omenja še slovenskega sirotišča, ki ga revno ljudstvo nestrno pričakuje in izobraževalnih društev, ki bi širila mej koloni omiko, napredek, treznost in varčnost. Ob koncu svojega govora nasvetuje ustanovitev društev za kolone.

Po končanem govoru dr. Pavlice začeli so se oglašati koloni iz vseh krajev slovenskih Brd razlagajoč svoje tužne

Potrjim srcem naznanjamo, da je naš ljubljeni brat

ANDREJ MAŠERA

trgovec in posestnik v Kobaridu.

8. t. m. previden s svetimi zakramenti za umirajoče, star 72 let, v Gorici mirno v gospodu zaspal.

Truplo blagega pokojnika bilo je blagoslovljeno v Stolni cerkvi, potem prepeljano v Kobarid in na tamošnjem pokopališču pogrebno.

Zahvaljujemo se ob enem vsem spoštovanem prijateljem in znancem, ki so spremili zemeljske ostanke nepozabnega ranjkega k večnemu počitku.

Josip Mašera,
vikar in zlatomašnik,
Anton Mašera
brata.

Figelj Katarina,
vdova Zereza Uršič
Ana Volarič
sestre.

ZAHVALA.

Povodom smrti našega preljubega soproga oziroma očeta,

DANILO

izrekamo vsem blagim priteljem in znancem toplo zahvalo za izkazano sožalje in udeležbo pri pogrebu. Posebej pa še zahvaljujemo velecenjega g. dr. Breclj-na za skrb, katero je imel za pokojnega, da mu je lajšal trpljenje med dolgo boleznijo.

Nadalje izrekamo prisrčno zahvalo prečastitemu g. P. Linu za duhovno tolažbo; vsej prečastiti duhovščini, očetom frančiškonom in učiteljstvu, ki se je udeležilo pogreba.

Slednjič še izrekamo zahvalo slavnemu „Pevskemu in glasbenemu društvu“ za prekrasno žalostinko na pokojnikovem domu. — Bog povrni!

Žalujoča rodbina FAJGELJ-EVA.

ZAHVALA.

O priliki nenadomestne izgube našega nad vse ljubega nam sina ozir. brata

Fr. Petelin,

zahvaljujemo tem potom najtopleje vse sorodnike prijatelje in znance za obilo udeležbo pri pogrebu ter za izrakana nami sočutja. — Posebno se zahvaljujemo njega cenj. tovarišem učiteljščnikom, kateri so v tako obilnem številu iz daljine došli spremit ranjkega k zadnjemu počitku. — Istotako naj sprejme cenj. ojašstvo za ginljivi žalostinki našo toplo zahvalo.

Žalujoča družina Petelin.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valentina in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarno Schwanen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno

Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1.
v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne oboroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu

Loterijske številke.

10. oktobra.

Trst 62 19 77 59 51
Linc 28 32 64 10 76

Tovarna kisa odlikovana na obrtni razstavi v Gorici l. 1900

FRANC KRALJ

- Gorica, Kapucinska ulica št. 9 -
priporoča cenj. gg. trgovcem raznovrstnega kisa. Cene zmerne, postrežba točna in poštena.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotiškem slogu
izdeluje
A. Černigoj-Gorica.

Telefon št. 72

Poštnohran. rač. št. 51.292

„CENTRALNA POSOJILNICA“

V GORICI

registrovana zadruga z omejeno zavezo v lastni hiši
M M Corso Giuseppe Verdi št. 32, I. nadstropje M M

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan in jih obrestuje od 1. jan. 1908 dalje po 5%. Daje posojila na menice po 6½% in na vknjižbo po 5½%. Dalje daje posojila na 5-letno mesečno odplačevanje ki znaša od vsacih 100 K 2 na mesec

Stanje hran. vlog dne 31. dec. 1907 K 1,816.352.73
Promet due 31. decembre 1907 . . . K 5,457.131.53

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica della Croce štey. 6.

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnim obratom izdeluje: rakete bergalične luči, rimske sveče, kolesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnate topiče. Zlasti priporoča jubilejne transparente v velikosti 120 cm X 200 cm s podobo cesarjevo; in 100 cm X 150 cm z monogramom.

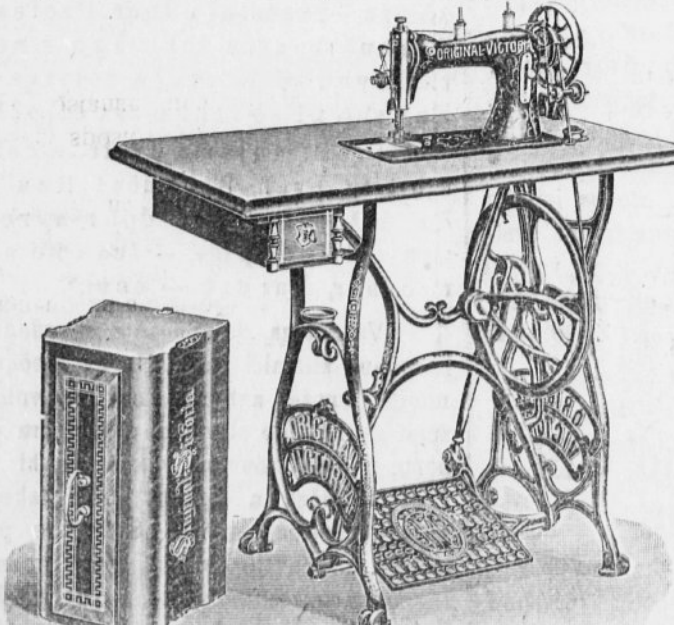
Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske palače.)

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdba stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri trdkih,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.